

Мотиви към Решение № 2133 от 16.11.2022 г., постановено по АНД № 5766/ 2022 г. по описа на Пловдивски районен съд, НО, Пети състав

Пловдивска районна прокуратура е внесла с мотивирано постановление предложение обвиняемият А.К.Б. да бъде освободен от наказателна отговорност, като му се наложи административно наказание по реда на чл. 78а НК, за това че за това че на 23.05.2019 г., в гр. Пловдив, е потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на български лични документи във връзка с чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД (декларация, че си е изгубил свидетелството за управление на МПС - СУМПС), която по силата на закон - чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД се дава пред орган на властта - М.А.Б. системен оператор в група „Административно - наказателна дейност, информационно - аналитична дейност и отчет на пътно-транспортните произшествия и водачите“ на сектор "Пътна полиция" към отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР-Пловдив, за удостоверяване истинността на някои обстоятелства - че към датата на подаване на същата си е загубил свидетелството за управление на МПС, а към този момент същото е било отнето във Федерална Република Германия- престъпление по чл. 313, ал.1 от НК.

В съдебно заседание представителят на Районна прокуратура – Пловдив поддържа внесеното обвинение, като аргументира тезата, че същото се явява доказано от обективна и субективна страна изцяло. Моли обвиняемият да бъде признат за виновен, като предлага да му се наложи наказание в предвидения от закона минимум.

Обвиняемият се присъединява към казаното от представителя на Районна прокуратура Пловдив, като моли да му бъде наложено наказание в минимален размер. В последната си дума изразява съжаление за стореното от него.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

ОТ ФАКТИЧЕСКА СТРАНА:

Обвиняемият А.К.Б. е роден на *** г. в гр. ***, българско гражданство, женен, неосъждан, с основно образование, безработен, с постоянен адрес в гр. ***, ЕГН *****.

Обв. Б. бил правоспособен водач на МПС, като в тази връзка притежавал СУМПС № 282865160, издадено от ОД на МВР Пловдив на 18.12.2015 г. През 2019 г. същият напуснал Република България и се установил на територията на Федерална Република Германия, където започнал работа.

През месец май на 2019г. обвиняемият предизвикал пътно - транспортно произшествие в Германия, като при отработване на същото от служителите на Пътна полиция, същият бил установен под влиянието на алкохол. Поради тази причина шофьорската му книжка била отнета от немските

правоохранителни органи и му била наложена парична глоба.

Обвиняемият, обаче, имал нужда от правоспособност да управлява МПС, за да може да работи и решил да инициира издаването на ново СУМПС в България, като заяви, че е изгубил валидното си свидетелство. За целта се прибрал в България и на 23.05.2019г. се явил в Сектор „Пътна полиция“ в гр. Пловдив.

Воден от това свое намерение, на горепосочената дата, пред свидетелката М.Б. - системен оператор в група „Административно- наказателна дейност, информационно-аналитична дейност и отчет на пътно-транспортните произшествия и водачите“ в Сектор „Пътна полиция“ при ОД на МВР Пловдив, попълнил заявление за издаване на документ за самоличност (СУМПС). Наред с това, съобразно изискванията на чл. 8, ал. 2 ЗБЛД и чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските документи за самоличност, попълнил и декларация с рег. № 398/23.05.2019г., в която заявил, че притежаваното от него СУМПС № 282865160 е изгубено, макар че в действителност същото било иззето от компетентните немски органи по горепосочения ред и начин.

Въз основа на подадените от обвиняемия документи, на 27.05.2019г. му било издадено ново СУМПС, което той получил лично. Предходното СУМПС било обявено за невалидно още при подаването на документите на 23.05.2019г.

Междувременно компетентните служби на ФР Германия изпратили в България документи по тяхната административна преписка, от които било видно отнемането на СУМПС на обвиняемия и причините за същото. Така от страна на последните било установено, че на 23.05.2019 г. обвиняемият е декларирал неверни данни във връзка с твърдяното от самия него „изгубване“ на предходното си СУМПС.

ПО ДОКАЗАТЕЛСТВАТА:

Гореизложената фактическа обстановка се установява по несъмнен начин от събраните в хода на досъдебното производство и приобщени по реда на чл. 378, ал.2 вр. чл. 283 НПК доказателства, а именно: протокол за разпит, обективиращ обяснения на обвиняемия Б., дадени на досъдебното производство (л. 49 от ДП); протокол за разпит, обективиращ показанията на свидетеля М.А.Б. (л. 35 от ДП), както и от назначената и изготвена в хода на досъдебното производство съдебно – почеркова експертиза № 754, (л. 38 - 40 от ДП).

На следващо място, за формиране на изводите на съда досежно личностните характеристики на обвиняемия съдът взе предвид и приетите по делото справка за съдимост и характеристична справка. Ценени бяха и останалите по делото писмени доказателства и доказателствени средства, включително изпратеното уведомително писмо от Федерална служба на транспорта в Германия, както и веществени доказателства – Заявления за издаване на документ за самоличност на български граждани и декларации,

находящи се на л. 12 до л. 13 и от л. 15 до л. 20 от ДП.

В посочените доказателствени материали не се съдържат противоречия, същите еднопосочно и безпротиворечиво установяват фактическата обстановка, изложена в обстоятелствената част на мотивираното постановление, поради което и по аргумент за обратното от чл. 305, ал.3 НПК не се налага по-детайлното им обсъждане.

ОТ ПРАВНА СТРАНА

При така установената фактическа обстановка, съдът прие, че обвиняемият Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 313, ал. 1 НК.

От обективна страна, на 23.05.2019г. в сградата на Сектор „Пътна полиция“ обвиняемият е потвърдил неистина - че притежаваното от него СУМПС № 282865160 е изгубено, в писмена декларация, която по силата на нормативен акт - чл. 8, ал. 2 ЗБЛД и чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на българските документи за самоличност, се подава до компетентния орган, в случая служителя на Сектор „ПП“ при ОД на МВР-Пловдив, който представлява орган на власт по смисъла на чл. 93, т. 2 НК. Нещо повече, анализът на разпоредбите на ЗБЛД и Правилника сочи, че законът предвижда, че истинността на това обстоятелство се установява именно по този начин (чрез подаване на съответна декларация), което съставлява задължително изискуем признак, за да е налице съставомерност на деянието по чл. 313, ал.1 от НК.

В процесния случай безспорно е установено, че към датата на деянието обвиняемият е потвърдил неистина в писмена декларация - Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на български лични документи във връзка с чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД, а именно, че си е изгубил свидетелството за управление на МПС, която декларация по силата на закон - чл. 8, ал. 2 от ЗБЛД се дава пред орган на властта, за удостоверяване истинността на някои обстоятелства, а именно, че към датата на подаване на същата обвиняемият си е загубил свидетелството за управление на МПС, а към този момент същото е било отнето във Федерална Република Германия по административен ред поради предизвикано от Б. през месец май 2019 г. пътно - транспортно произшествие в Германия.

В аспект на гореизложеното, авторството на деянието от страна на обвиняемия Б. е категорично доказано по делото и от заключението на назначената и изготвена в хода на досъдебното производство съдебно - почеркова експертиза, изцяло кредитирано от съда. От него се установява, че подписът положен от името на Ахмед Кемал Б. в оригинал на Декларация по чл. 17, ал. 1 от Правилника за издаване на български лични документи с дата 23.05.2019 г. до началника на „Пътна полиция“ ОД МВР – Пловдив е изпълнен от обвиняемия Б..

Именно действията на обвиняемия Бойрям по попълване на инкриминираната декларация с установеното по делото й съдържание и

подаването ѝ до началника на сектор "Пътна полиция" – Пловдив, чрез служителя Борисова представляват изпълнителното деяние на престъплението. Доказа се, че декларираното от обвиняемия обстоятелство, не отговаря на обективната действителност, поради което и заявеното от него представлява потвърждаване на неистина, което той е сторил в писмена декларация, а именно инкриминираната такава.

Престъплението е формално и с факта на подаването на декларацията в сектор "Пътна полиция" - Пловдив то е било довършено от обективна страна.

От субективна страна деянието е извършено виновно и при форма на вината пряк умишъл. Обвиняемият е съзнавал проявлението на всички признаци от състава на престъплението, но въпреки това е пристъпил към неговото осъществяване. Този извод се налага тъй като към момента на подаване на инкриминираната декларация в Сектор „ПП“ при ОД на МВР – Пловдив, обвиняемият е бил с ясното съзнание, че издаденото СУМПС не е изгубено, а е иззето от немските власти във връзка с административно – наказателна процедура срещу него на територията на Германия.

По гореизложените съображения съдът приема, че по делото се доказва по категоричен начин, че обвиняемият Б. е извършил от обективна и от субективна страна престъплението по чл. 313, ал. 1 от НК, поради което го призна за виновен с решението си.

ПО РАЗМЕРА НА АДМИНИСТРАТИВНОТО НАКАЗАНИЕ:

За извършеното от Б. престъпление е предвидено наказание "лишаване от свобода" до три години или "глоба" от сто до триста лева, обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда, прилаган в настоящото производство, а от деянието няма причинени съставомерни имуществени вреди. Не са налице и пречките по чл. 78а, ал. 7 от НК, изключващи приложението на тези правила. По тези съображения съдът приема, че обвиняемият Б. трябва да бъде освободен от наказателна отговорност с налагане на административно наказание. Съгласно чл. 78а, ал. 1 НК пълнолетно лице се освобождава от наказателна отговорност и съдът му налага административното наказание глоба, което се определя в размер от 1 000 лева до 5 000 лева.

При индивидуализацията на размера на административното наказание съдът съобрази като смекчаващи отговорността обстоятелства направеното самопризнание от обвиняемия още на досъдебна фаза, изразената критичност към деянието и съжаление за стореното. Същевременно не се установиха отегчаващи отговорността обстоятелства. По тези съображения съдът приема, че административното наказание "глоба" трябва да бъде наложено при превес на смекчаващите обстоятелства и индивидуализирано в размер на 1000 лева. Така наложеното наказание на обвиняемия Б. съответства на степента на обществена опасност на деянието и на дееца и се налага за постигане на целите по чл. 12 от ЗАНН.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

На основание чл. 189, ал.3 от НПК обвиняемият Б. следва да бъде осъден да заплати по сметка на ОД на МВР - Пловдив в полза на бюджета на Държавата сумата от 95,00 лева /деветдесет и пет/, представляваща разноски по делото, сторени в хода на досъдебното производство за изготвяне на съдебно – почеркова експертиза.

На основание чл. 189, ал. 2 НПК направените на досъдебното производство разноски в размер на 90,00 /деветдесет/ лева за преводач следва да останат за сметка на ОД на МВР Пловдив.

ПО ВЕЩЕСТВЕНИТЕ ДОКАЗАТЕЛСТВА:

Веществените доказателства - Заявления за издаване на документ за самоличност на български гражданин и Декларации по чл. 17, ал. 1 от ПИБЛС, находящи се на л. 12 до л. 13 и от л. 15 до л. 20 от ДП следва да се върнат на сектор „ПП“ при ОДМВР- Пловдив след влизане на решението в сила, като по делото се приложат преписи от същите. Съобразно чл.16, ал.3 от Правилника за издаване на българските лични документи заявления, въз основа на които са издадени български лични документи, се съхраняват до 20 години от датата на регистрирането им там, където са приети. Съхранението и унищожаването им се извършва по технологичен ред, утвърден от ръководителя на съответния орган по чл. 1, ал. 2 ЗБЛД. Касае се за документи в оригинал, заведени на отчет при компетентните органи на ОД на МВР Пловдив, образували административната преписка, завършила с издаване на документ за самоличност на конкретно лице. По тези съображения изброените документи следва да се върнат на Сектор Пътна полиция при Отдел Охранителна полиция, ОДМВР Пловдив, тъй като това е службата, която ги е предоставила по делото.

Така мотивиран, съдът постанови решението си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: